

18/03/2024

Εορτάστηκαν τα ονομαστήρια του Πατριάρχη Ιεροσολύμων Θεοφίλου

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Για ποιμαντικούς λόγους εορτάστηκε με μετάθεση το Σάββατο της Τυρινής εβδομάδος της περιόδου του Τριωδίου, 16ης Μαρτίου 2024, στο [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#) η ονομαστική εορτή του [Μακαριωτάτου Πατριάρχη κ.κ. Θεοφίλου](#) επί τη μνήμη των Αγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων, εκ των οποίων ήταν ο Άγιος Θεόφιλος.

Τα ονομαστήρια του Πατριάρχη Ιεροσολύμων εορτάστηκαν σύμφωνα προς το Τυπικό της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων και την Καθεστωτική τάξη με Εσπερινό που τελέστηκε στο Καθολικό του Ναού της Αναστάσεως μετά την υποδοχή του Μακαριωτάτου και την προσκύνηση στον Πανάγιο Τάφο και το θυμίαμα ανά τα Προσκυνήματα, διά Μεγάλης Εισόδου και Αρτοκλασίας, προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου και μετεχόντων των Αγιοταφικών Πατέρων Αρχιερέων, Ιερομονάχων και διακόνων.

Η Θεία Λειτουργία τελέστηκε στο Καθολικό το πρωί της εορτής, προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Πατριάρχη κ.κ. Θεοφίλου και συλλειτουργούντων των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου και Ναζαρέτ κ. Κυριακού, των Σεβασμιωτάτων Αρχιεπισκόπων Ιόππης κ. Δαμασκηνού, Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Λύδδης κ. Δημητρίου, Ιεραπόλεως κ. Ισιδώρου, Ανθηδώνος κ. Νεκταρίου, Πέλλης κ. Φιλουμένου, του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ και του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Αριστοβούλου, Αγιοταφитών Ιερομονάχων, που είναι ο πρώτος ο Γέρων Δραγουμάνος Αρχιμανδρίτης π. Ματθαίος, των αντιπροσώπων των Εκκλησιών Ρωσίας Αρχιμανδρίτου π. Βασιανού και Ρουμανίας Αρχιμανδρίτου π. Θεοφίλου, Αραβοφώνων Πρεσβυτέρων από όλες τις περιοχές της δικαιοδοσίας του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, του Αρχidiaκόνου π. Μάρκου και των Ιεροδιακόνων π. Ευλογίου και π. Δοσιθέου.

Παρέστησαν ο Γενικός Προξένος της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Δημήτριος Αγγελοςόπουλος, ο Πρέσβης της Ρωσίας στο Ισραήλ κ. Ανατόλι Βικτόροφ και πιστοί από τα Ιεροσολύμων και άλλες πόλεις.

Μετά τη Θεία Λειτουργία ακολούθησε Δοξολογία και η ανάγνωση των κολλύβων των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Εν συνεχεία μετά την άνοδο στο Πατριαρχείο ακουλούθησαν οι προσφωνήσεις προς τον Μακαριώτατο.

Στην προσφώνηση το ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος ανέφερε:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Συνεπληρώσαμεν ἤδη σύν Θεῷ τήν τρίτην πρό τῆς νηστείας Ἑβδομάδα τοῦ Τριωδίου, καταντῶμεν αὔριον εἰς τήν Κυριακὴν τῆς Τυρινῆς, εἰσερχόμεθα μετὰ ταῦτα εἰς τήν Α΄ Ἑβδομάδα τῶν Νηστειῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί προκειμένου νά εἰσέλθωμεν εἰς «τό στάδιον τῶν ἀρετῶν αὐτῆς, ὃ ἡνέωκται», ὡς γενναῖοι ἀθληταί, ἐφοδιαζόμεθα ἀπό τῆς σήμερον διὰ τοῦ παραδείγματος τῆς εὐψυχίας καί τῆς καρτερίας τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ὁμολογησάντων τόν Χριστόν, ἐπὶ τοῦ διώκτου βασιλέως Λικινίου τό 320, ἐκτεθέντων εἰς τόν παγετόν τῆς λίμνης Σεβαστείας τοῦ Πόντου ὁλονυκτίως, κατεαχθέντων τά σκέλη τήν πρωΐαν, καλῶς ἀθλησάντων καί στεφανωθέντων.

Τούς ἀκρέμονας τούτους στεφανίτας πανευφήμους ἀγίους μάρτυρας τιμᾷ σήμερον ἡ Ἐκκλησία ὅλη ἀνά τά πέρατα τοῦ κόσμου διά τό δοθέν ὑπ' αὐτῶν εἰς τά μέλη της παράδειγμα ζεούσης ἐν Χριστῷ θυσιαστικῆς πίστεως, ἡ τῶν Ἱεροσολύμων δέ Μητήρ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐτέλεσε πανηγυρικὴν θείαν Λειτουργίαν καί μετ' αὐτὴν Δοξολογίαν εἰς τόν πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, τιμήσασα ἐν αὐτῇ ἰδιαιτέρως τόν συμμάρτυρα αὐτῶν ἅγιον Θεόφιλον, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ὁποίου σεμνύνεται ἡ Ὑμετέρα σεπτὴ Μακαριότης.

Πρὸς τιμὴν τῶν μαρτύρων τούτων καί τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος συνήχθημεν πάντα τά μέλη τῆς γεραῆς ἡμῶν Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, Ἀρχιερεῖς, Ἱερομόναχοι, Διάκονοι καί Μοναχοί, ἔτι δέ καί ὁ εὐλαβὴς κληρὸς καί τό χριστεπώνυμον πλήρωμα ἐκ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἰσραήλ, Ἰορδανίαν καί Παλαιστίνην καί ἐν τῇ Θείᾳ Εὐχαριστίᾳ ἐδεήθημεν ὑπὲρ ὑγιείας, εὐσταθείας καί κραταιώσεως Αὐτῆς εἰς τό Θεόθεν ἐμπεπιστευμένον Αὐτῇ Ποιμαντικόν Πατριαρχικόν ἔργον.

Εἰς τὰς προσευχὰς ἡμῶν ἐν τῷ Ναῷ προσάπτομεν νῦν ἐν τῇ ἱστορικῇ ταύτῃ αἰθούσῃ τοῦ Πατριαρχείου τὰς εὐχὰς ἡμῶν καί τὰς εὐχαριστίας δι' ὅσα ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐπετέλεσε καί συνεχίζει νὰ ἐπιτελῇ ἐπ' ἀγαθῷ καί ὠφελείᾳ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Κοινοῦ.

Εἰρήσθω ἐν πρώτοις ὅτι ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐπιτυχῶς συνεκέντρωσε καί πάλιν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν Αὐτῆς εἰς τό Πατριαρχεῖον τούς Ἀρχηγούς τῶν λοιπῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀγίας Γῆς καί ἐνεργοποίησε διὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐξεύρεσιν τρόπου σεμνοῦ ἑορτασμοῦ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καί τοῦ Νέου Ἑτους, τηρουμένου ἀφ' ἐνός τοῦ Προσκυνηματικοῦ Καθεστῶτος καί ἀφ' ἐτέρου λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας διέρχεται ἡ Χριστιανικὴ Κοινότης καί ὅλος ὁ λαὸς τῆς Γάζης ὡς ἐκ τοῦ ἀρξαμένου καί μαινομένου εἰσέτι ἐν αὐτῇ πολέμου. Εἰς κοινὰς δηλώσεις αὐτῶν αἱ Χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι ἀπηύθυναν ἔκκλησιν παύσεως πάσης ἐχθροπραξίας καί ἐζήτησαν τὴν ἄδειαν ἀποστολῆς ἀνθρωπιστικῆς βοηθείας διὰ τὴν διατροφήν, συντήρησιν καί ἐπιβίωσιν τῶν πληττομένων ἐκ τοῦ πολέμου, τετραυματισμένων, λιμωττῶντων καί ἀστέγων. Τοῦτο ἰδιαιτέρως ὑπεγράμμισεν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης κατὰ τὴν καθιερωμένην ἐπίσκεψιν ἐπὶ τῇ 1^ῃ τοῦ Νέου Πολιτικοῦ Ἑτους εἰς τόν Πρόεδρον τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ, ὑπομιμνήσκουσα τὴν συνεχιζομένην παροχὴν ἀσύλου εἰς τά μέλη τῆς ἐν Γάζῃ Κοινότητος ἡμῶν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ ἁγίου Πορφυρίου. Καρπὸς τῆς συνεργασίας ταύτης μετὰ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν τῇ πρωτοβουλίᾳ καί πρωτοπορείᾳ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὑπῆρξεν καί ἡ ἄρσις τοῦ ἀδιεξόδου τῆς διακοπείσης ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων ἀνταλλαγῆς μεθ' ἡμῶν ἑορτίων ἐπισκέψεων καί ἡ συμπαράστασις τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τό δημιουργηθέν εἰς αὐτούς καί ὑφιστάμενον εἰσέτι πρόβλημα ὡς ἐκ τῆς θολῆς καί ἀδιαφανοῦς συμφωνίας πολυετοῦς

ένοικιάσεως γῆς στρατηγικῆς σημασίας ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ Πατριαρχείου αὐτῶν. Χεῖρα στενωτέρας συνεργασίας ἔτεινετό Πατριαρχεῖον καί πρός τό ΠΣΕ, τοῦ ὁποῖου ὑπῆρξεν ἰδρυτικόν μέλος, ὅτε ἦλθεν ὁ Γενικός Γραμματεὺς αὐτοῦ κ. Jerry Pillay καί συνηντήθη τήν 17^η παρελθόντος μηνός Φεβρουαρίου εἰς τήν αἴθουσαν ταύτην μεθ' ὅλων τῶν ἀρχηγῶν τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καί τῇ εἰσηγήσει τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἐπεσκέφθη τόν Πρόεδρον τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ καί ἠνοίχθη οὕτως νέα σελίς εἰς τάς σχέσεις αὐτῶν διά τήν στήριξιν τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀγίας Γῆς καί τήν ἀνάληψιν διαμεσολαβητικοῦ ρόλου τοῦ ΠΣΕ, εἰς τήν ἐπικρατοῦσαν καί ὡς μή ὤφελε ἐνταθεῖσαν Ἰσραήλ-Παλαιστινιακὴν διένεξιν. Πνεῦμα συνδιαλλαγῆς καί συμφιλιώσεως, συνέστησε καί μετέδωσεν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης καί εἰς τοὺς συχνάκις ἐπισκεπτομένους Αὐτήν ἐκπροσώπους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καί ἄλλων κρατῶν ὡς λύσιν διά τήν ἐπίλυσιν τοῦ πολιτικοῦ προβλήματος, οὐχ ἦττον δέ εἰς τοὺς Ὁρθοδόξους ἐκκλησιαστικούς ἡγέτας πολλάκις ἐτόνισε τήν ἀνάγκην ἐπανενάρξεως τοῦ διαλόγου διά τήν ἐπάνοδον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τήν κανονικὴν ὁδὸν τῆς ὑπάρξεως καί ζωῆς αὐτῆς, ἥτοι τῆς Συνοδικότητος.

Ὅσον ἀφορᾷ τήν Ποιμαντικὴν μέριμναν τοῦ Πατριαρχείου ὑπέρ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ, μνημονευθήτω ὅτι παρά τήν δημιουργηθεῖσαν ἐκ τοῦ πολέμου οἰκονομικὴν ἔνδειαν, καίτοι ὑστερούμενον ἐνίστε, ἦλθεν οἰκονομικός ἀρωγός εἰς ἀνάγκας τοῦ ποιμνίου τῶν Κοινοτήτων αὐτοῦ διά τήν συμπλήρωσιν ἔργων ἀνακαινίσεως ἐκκλησιῶν καί παρακειμένων αὐταῖς αἰθουσῶν συνεδριάσεων, διά δέ τήν Κοινότητα τοῦ Ζδεῖδε τοῦ βορείου Ἰσραήλ διά τήν ἀγοράν τεμαχίου γῆς αὐξανούσης καί προστατευούσης τήν ἰδιοκτησίαν τοῦ ναοῦ. Οὐχ ἦττον σημαντικώτερον τῶν οἰκοδομούντων τό ποιμνιον ἔργων ὑπῆρξε ἡ δοθεῖσα παρά τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος λύσις συμφιλιώσεως εἰς τόν ἐπικρατήσαντα χρόνιον διχασμόν τῆς Κοινότητος Κούφρ Σμέα τοῦ βορείου Ἰσραήλ, ἡ ὁποία λύσις ἐπεσφραγίσθη διά πανηγυρικῆς Πατριαρχικῆς θείας Λειτουργίας τήν 10^η παρελθόντος μηνός Φεβρουαρίου εἰς τόν μόχθοις καί κόποις πολλοῖς ἀνεγερθέντα περικαλλῆ ναόν τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, εἰς τήν ὁποίαν προσηυχήθησαν πλῆθος Ὁρθοδόξων καί παρέστησαν τιμητικῶς ἐκπρόσωποι καί ἄλλων Ὁρθοδόξων. Ἐπίσης μνημονευθήτω ὅτι παρά τάς δυσκολίας συγκοινωνιακῆς διακινήσεως ὡς ἐκ τοῦ πολέμου ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης κατέφθασε εἰς ὅλας τάς ἐν τῇ ἐρήμῳ Μονάς τοῦ Πατριαρχείου, Προεξάρχουσα τῶν ἑορτῶν αὐτῶν.

Ἀμείωτον ὡσαύτως ὑπῆρξε τό ἐνδιαφέρον τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος διά τήν ἄνευ διακοπῆς τινος συνέχισιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἐκ Κύπρου εἰδήμονος συντηρητοῦ εἰκόνων καί χειρογράφων κ. Σταύρου Ἀνδρέου συντηρήσεως τῶν βιβλίων τῆς ἱστορικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Μονῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ καί τῶν κτιριακῶν χώρων αὐτῆς διά τήν στέγασιν Ἐρευνητικοῦ Κέντρου Θεολογικῶν Μελετῶν τῇ συνεργασίᾳ τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καί Θεσσαλονίκης. Διά τήν

προώθησιν τῶν συντηρητικῶν ἔργων τούτων ὡς καί τῆς συντηρήσεως τῶν ξυλογλύπτων τοῦ Καθολικοῦ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως πολλάι κατεβλήθησαν προσπάθειαι πρός ἐξεύρεσιν τῶν ἀπαιτουμένων πόρων παρά ἱλαρῶν δωρητῶν ὡς τοῦ κ. Ἀθανασίου Μαρτίνου καί τῆς κ. Μαρίας Γεωργαλλίδου.

Τά λεχθέντα, Μακαριώτατε, τυγχάνουν ὀλίγα μόνον ἀνάλεκτα ἐρανισθέντα ἐκ τοῦ πλουσίου Ποιμαντικοῦ λειμῶνος τοῦ Πατριαρχείου, ἀναφερόμενα οὐχί μέ διάθεσιν καυχησιολογίας, ἐφ' ὅσον ἐπόμεθα τῷ Ἀποστόλῳ τῶν ἐθνῶν λέγοντι, «ἐμοί δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μή ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καί τούτῳ Ἐσταυρωμένῳ», ἀλλά μέ διάθεσιν ἐνισχύσεως τῆς ἐλπίδος, ἵνα ἐπ' ἐλπίδι συνεχίσωμεν οἱ Ἀγιοταφῖται Πατέρες ἐμπνεόμενοι ἐκ τοῦ παραδείγματος Ὑμῶν, συναμιλλώμενοι ἐν ἀδελφοσύνῃ μεταξύ ἡμῶν, ὑπακούοντες Ὑμῖν καί ὁδεύοντες ἐπὶ τά βελτίονα καί κάλλιστα, ἐκπληροῦντες καί τελειοποιῶντες τήν ἱεράν ἀποστολήν ἡμῶν τῆς χριστιανικῆς Ρωμαιορθοδόξου μαρτυρίας εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν.

Ὑψῶν τό ποτήριον, Μακαριώτατε, εὐχομαι ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀδελφότητος ὑγιεῖαν ἀδιάπτωτον ἐπὶ ἔτη ὅσα πλεῖστα καί δύναμιν κυβερνητικήν ἄνωθεν, ἵνα ὁδηγῆτε τό Πατριαρχεῖον ἀπό προόδου εἰς πρόοδον καί ἀπό δόξης εἰς δόξαν πρός ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν. Γένοιτο».

Στη συνέχει ἀπηύθυνε προσφώνηση ὁ Γενικός Προξένος τῆς Ελλάδος στα Ἱεροσόλυμα κ. Δημήτριος Ἀγγελοςόπουλος, ὁ ὁποῖος ἀνέφερε:

“Μακαριώτατε,

Ἐχω τήν τιμή καί τήν χαρά νά Σας υποβάλω τίς θερμότατες εὐχές τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καί ἐμοῦ προσωπικῶς καί τῶν συνεργατῶν μου ἐπὶ τοῖς Ὑμετέροις σεπτοῖς Ονομαστηρίοις. Καθῶς τιμούμε τήν ονομαστική Σας εορτή, ἀναλογιζόμαστε μέ αἰσθήματα βαθύτατου σεβασμοῦ τό ἔργο Σας καί τόν ἀγῶνα Σας, κατὰ τή μακρά Σας διαδρομή στήν Ἀγία Γῆ καί στο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων.

Ετάξατε Ἐαυτόν ἀπό νεαρά ηλικία στήν Ἐκκλησία καί σε μία ἀποστολή υψηλή καί ἐπίμοχθη, στήν ὁποία ἔχετε ἀφοσιωθεί μέ προσήλωση καί αὐταπάρνηση, υπηρετώντας ἐπὶ δεκαετίες τό ἔργο τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, ἐν τέλει καί ἀπό τόν σεπτό Ἱεροσολυμιτικό Πατριαρχικό Θρόνο. Οἱ ἐργῶδεις προσπάθειές Σας γιά τήν διαφύλαξη τῆς παράδοσης, τῆς κληρονομίας καί τῶν δικαίων τοῦ Πατριαρχείου, τήν ἐνίσχυση τοῦ κύρους καί τῆς ἀκτινοβολίας τοῦ καί τήν προστασία καί τήν ἀναστήλωση τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων στούς Ἀγίους Τόπους δικαίως χαίρουν διεθνούς ἀναγνωρίσεως καί σεβασμοῦ.

Ομοίως ἀναγνωρίζεται μέ θαυμασμό τό υψηλό ποιμαντικό Σας ἔργο, ἐπ' ὠφελεία τῆς πνευματικῆς καθοδηγήσεως ἐνός ποιμνίου που διαχρονικῶς ἀντιμετωπίζει

εξαιρετικά αυξημένες δοκιμασίες και προκλήσεις.

Εορτάζουμε σήμερα υπό περιστάσεις δύσκολες και καταθλιπτικές, ενώ η πολεμική σύγκρουση η οποία εξερράγη τον παρελθόντα Οκτώβριο διανύει ήδη τον έκτο μήνα της, χωρίς εισέτι ορατή προοπτική λήξεως, εξακολουθεί να απειλείται διάχυση της κρίσεως σε άλλα μέτωπα και επιδεινούμενη ανθρωπιστική κρίση μαστίζει τη Λωρίδα της Γάζας. Το εκεί ποίμνιό σας τιμά την σημερινή ημέρα υπό δεινές συνθήκες, οι οποίες απειλούν την ύπαρξη του συνόλου της χριστιανικής κοινότητας στην Γάζα. Οι σκέψεις μας στρέφονται ιδίως προς τη Μονή του Αγίου Πορφυρίου, στην οποία έχουν βρει πολύτιμο καταφύγιο πολυάριθμοι συνάνθρωποί μας. Σας διαβεβαιώ, Μακαριώτατε, ότι θα συνεχίσουμε να ενεργούμε για την προστασία της και την παροχή συνδρομής προς αυτήν.

Κατά την παρούσα σκοτεινή συγκυρία, Σας εκφράζουμε την εκτίμηση και την ευγνωμοσύνη μας για τις αδιάκοπες προσπάθειές Σας υπέρ της καταλλαγής, της μετριοπάθειας, της ειρηνεύσεως και της απαλύνσεως του πόνου από τα τραύματα του πολέμου. Στην Ιερή Πόλη των Ιεροσολύμων, το έργο σας για την προαγωγή της ενότητας μεταξύ των Χριστιανικών Εκκλησιών, αλλά και υπέρ της ειρηνικής συνυπάρξεως των τριών μονοθεϊστικών θρησκειών, αποτελεί οδηγό ενάντια στη μισαλλοδοξία και την θρησκευτική αντιπαλότητα.

Η Ελλάδα θα συνεχίσει να περιβάλλει την Υμετέρα Μακαριότητα, την Αγιοταφίτικη Αδελφότητα και το Πατριαρχείο με τον ειλικρινή σεβασμό της και τη συμπαράστασή της στο έργο Σας.

Παρακαλώ δεχθείτε επιπλέον τις προσωπικές μου ευχαριστίες για την πάντοτε θερμή και εγκάρδια υποδοχή και για την συνεργασία μας, επί κοινή ωφελεία του Ιερού Καθιδρύματος και της Ελληνικής Δημοκρατίας, για την οποία η διαφύλαξη των δικαίων του Πατριαρχείου και της χριστιανικής παρουσίας και κληρονομιάς στους Αγίους Τόπους αποτελεί ιστορικής σημασίας προτεραιότητα όλου του Ελληνισμού.

Μαζί με τους συνεργάτες μου στο Γενικό Προξενείο της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα, σας εύχομαι, Μακαριώτατε, υγεία, μακροημέρευση, επιτυχία στην αποστολή σας, έτη πολλά και ευλογημένα”.

Ακολούθως προσεφώνησαν ο Πρέσβης της Ρωσίας εις το Ισραήλ κ. Ανατόλι Βικτόρωφ, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός εκ μέρους της Κοινότητας Ναζαρέτ, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διοκαισαρείας κ. Βενέδικτος εκ μέρους της Κοινότητος Βηθλεέμ, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος

Ιόππης κ. Δαμασκηνός εκ μέρους της Κοινότητος Ιόππης, ο εκπρόσωπος του Πατριαρχείου Μόσχας Αρχιμανδρίτης π. Βασσιανός και ο εκπρόσωπος του Πατριαρχείου Ρουμανίας Αρχιμανδρίτης π. Θεόφιλος, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Μαδάβων κ. Αριστόβουλος μετά της Ρωσοφώνου Κοινότητος του Μπερ Σέβα και της Χάιφας, ο Αρχιμανδρίτης π. Ιγνάτιος εκ μέρους της Κοινότητος Μπετζάλλας και Μπετσαχούρ, ο κ. Γιούσεφ Νάσσερ εκ μέρους της Κοινότητος του Κούφρ-Σμέα, και ο Πρεσβύτερος π. Σταύρος Αράνκη εκ μέρους της Κοινότητος Μπιρζέτ, η κ. Παναγιώτα Καφετζή εκ μέρους του Σχολείου του Αγίου Δημητρίου, ο π. Φάραχ Μπαντούρ εκ μέρους του ποιμνίου του Καθεδρικού Ναού του Αγίου Ιακώβου, προς τους οποίους αντιφώνησε ευχαριστώντας ο Μακαριώτατος ως έπεται:

«Μακάριον γνησίως τόν μαρτυρήσαντα, ίνα γένη μάρτυς τῇ προαιρέσει καί ἐκβῇς χωρίς διωγμοῦ, χωρίς πυρός, χωρίς μαστίγων, τῶν αὐτῶν ἐκείνους μισθῶν ἡξιωμένος», (Νά μακαρίσης ἀληθινά αὐτόν πού ἐμαρτύρησε, διά νά γίνης μάρτυς κατά τήν διάθεσιν καί θά καταλήξης νά ἀξιωθῇς τούς ἰδίους μισθοὺς μέ ἐκείνους, χωρίς νά διωχθῇς, χωρίς νά καῖς εἰς τήν φωτιάν, χωρίς νά μαστιγωθῇς)· λέγει ὁ μέγας Βασίλειος.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριε Ἀγγελοσόπουλε,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς χριστιανοί καί προσκυνηταί.

Ἐξανέτειλεν ὡς φῶς ἡ σεπτή μνήμη τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καί τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων, ἐν τῇ ὑπό τῇ σκοτομήνῃ τοῦ πολέμου δοκιμαζομένη ἀγία Γῆ, ἔνθα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός Θεός ὢν «καί σχήματι εὔρεθείς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτόν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ», (Φιλ. 2,8).

Μιμηταί τῆς τοῦ Χριστοῦ ταπεινώσεως καί ὑπακοῆς μέχρι θανάτου, ἐγένοντο καί οἱ ἀξιοθαύμαστοι Τεσσαράκοντα μάρτυρες «κατηρτισμένοι ὄντες ἐν τῷ αὐτῷ νοί καί ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ» (Α΄ Κορ. 1,10). Διό καί ἀναγνωρίζονται ὡς μάρτυρες ἀψευδεῖς τοῦ μυστηρίου τῆς εὐσεβείας, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «καί πάντες δέ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται» (Β΄ Τιμ. 3,12). «Καί γάρ οὐκ ἔστι ἀνδρα τήν τῆς ἀρετῆς, τοῦτέστιν τῆς εὐσεβείας, ὁδόν ὁδεύοντα λύπης εἶναι χωρίς θλίψεως, ὀδύνης, πειρασμῶν», λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος. «Λύσση παράφρονι, τῶν διωκτῶν οἱ Ἀθληταί αἵθριοι, ἐν τῷ κρυμνῷ διανυκτερεύειν καταδικασθέντες, ἀνέμελπον ὕμνον, Θεῷ χαριστήριον», ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός.

Ἐπειδή ἀληθῶς οἱ ἅγιοι Τεσσαράκοντες εἶχον γυμνασμένην τήν εἰς Χριστόν εὐσέβειαν καί ἔφερον ἀκίβδηλον τήν κατά Θεόν ἀγάπην, «ἀνέμελπον ὕμνον Θεῷ εὐχαριστήριον» καί οὕτω κατεγέλων τήν μανίαν τοῦ τυράννου αὐτῶν, ἀκούοντες εἰς τόν Κυριακόν λόγον: «μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε» (Λκ. 6,21).

Ὁ μέγας Βασίλειος ἐγκωμιάζων τούς ἁγίους Τεσσαράκοντα μάρτυρας λέγει: «Ἡμῖν δέ οὐχ ἓνα πρόκειται θαυμάζειν, οὐδέ δύο μόνους, οὐδέ μέχρι δεκάδος ὁ ἀριθμός πρόεισι τῶν μακαριζομένων, ἀλλά τεσσαράκοντα ἄνδρες, ὡς μίαν ψυχὴν ἐν διηρημένοις σώμασιν ἔχοντες, ἐν μιᾷ συμπνοίᾳ καί ὁμονοίᾳ τῆς πίστεως, μίαν καί τήν πρὸς τὰ δεινὰ καρτερίαν καί τήν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἔνστασιν ἐπεδείξαντο».

Κατά τόν μέγαν Βασίλειον τό μαρτύριον τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα διακρίνεται εἰς δύο τινά, ἀφ' ἑνός μεν «ἐν τῇ ὁμονοίᾳ τῆς πίστεως», ἀφ' ἑτέρου δέ «εἰς τήν ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἔνστασιν». Τόσον ἡ πίστις ὅσον καί ἡ ἀλήθεια ἀφοροῦν εἰς τόν Υἱόν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ Πατρός τόν Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, λέγοντα: «ὁ πιστεύσας καί βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δέ ἀπιστήσας κατακριθήσεται» (Μαρκ. 16,16). Καί ἐν ἑτέρῳ τόπῳ λέγει: «ἐγὼ εἰμί ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια» (Ἰω. 14,6), «ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καί εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τόν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς», (Ἰω. 18,37).

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ ἐν Χριστῷ πίστις καί ἀλήθεια συνιστοῦν τό θεμέλιον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὁ δέ διὰ τοῦ μαρτυρίου θάνατος τήν βεβαίωσιν τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Μέ ἄλλα λόγια, οἱ ἅγιοι Τεσσαράκοντα μάρτυρες διὰ τοῦ αἵματος αὐτῶν ἐσφράγισαν τήν ἐν Χριστῷ ἀλήθειαν, τούτέστιν τήν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ στοιχοῦντες τῷ κηρύγματι τοῦ σοφοῦ Παύλου λέγοντος: «οὐ γάρ ἔχωμεν ὧδε μένουσαν πόλιν ἀλλά τήν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν» (Ἑβρ. 13,14). Καί «εἰ γάρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλά καί τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα ... εἰ δέ ἀπεθάνομεν σύν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καί συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες ὅτι Χριστός ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει», (Ρωμ. 6,5,8-9).

Ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τιμᾷ ἰδιαίτερως τήν μνήμην τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων, διότι ὡς λέγει ὁ μέγας Βασίλειος, οὗτοι «ἐλευθέρα τῇ φωνῇ, εὐθαρσῶς καί ἀνδρείως, οὐδέν ὑποπτήξαντες τῶν ὀρωμένων, οὐδέ καταπλαγέντες τὰ ἀπειλούμενα, Χριστιανούς ἑαυτοὺς ἀνεκήρυξαν». Ἡ ὁμολογία δέ αὕτη εἰσήγαγεν τούς ἁγίους μάρτυρας εἰς τήν πόλιν τοῦ ζῶντος Θεοῦ, εἰς τήν ἐπουράνιον Ἱερουσαλήμ καί εἰς μυριάδα ἀγγέλων, οἱ ὅποιοι πανηγυρίζουν καί σκορποῦν χαράν (πρβλ. Ἑβρ. 12,22-23).

Ἡ εὐσημος αὕτη ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καί ἰδίως τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, οὗτινος τήν σεπτήν ἐπωνυμίαν φέρει καί ἡ Ἡμετέρα Μετριότης ἀποτελεῖ, κατὰ τήν ἔκφρασιν τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, «τύπον τῆς ἄνω χαρᾶς», δηλονότι τῆς ἐπουρανίου τῶν Ἀγγέλων. Καί τοῦτο διότι οἱ τόν Χριστόν ἀγαπήσαντες καί σύνναιμοι γενόμενοι τοῦ μαρτυρικοῦ αἵματος Αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ) «μεταβεβήκασιν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τήν ζωήν» (πρβλ. Α΄ Ἰω. 3,14), ἡ δέ ζωή ἣν ὁ Χριστός κατὰ τήν ἰδίαν Αὐτοῦ μαρτυρίαν: «Ἐγὼ εἰμί ἡ ἀνάστασις καί ἡ ζωή», (Ἰω. 11,25).

Ὁ ἔγκριτος πατήρ τῆς Ἐκκλησίας ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης προβαίνει εἰς ἐγκωμιασμόν τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων, «ἵνα [ἡμεῖς] πεισθῶμεν, ὅτι ζῶσι οἱ μάρτυρες καί εἰσι Θεοῦ δορυφόροι καί πάρεδροι, οἱ σήμερον τήν Ἐκκλησίαν ὠφελήσαντες καί κοσμήσαντες». Κατά δέ τόν ἅγιον Ἀστέριον Ἀμασειάς, «οἱ ἅγιοι μάρτυρες, ἄνδρες διὰ καλόν θάνατον ἀθάνατοι, διὰ τό καταφρονῆσαι ζωῆς ζῶντες ἀεὶ, τοῦ αἵματος τήν βασιλείαν ἀλλαξάμενοι καί τήν ἐπίβουλον σάρκα εὐεργέτην τῆς ψυχῆς ἀποφάναντες».

Ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐν χαρᾷ καί ἀγαλλιάσει τιμῶσα τήν τοῦ μαρτυρίου γενέθλιον ἡμέραν τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα ὡς καί τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, ἐπετέλεσε ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ τοῦ Σταυρικοῦ μαρτυρίου, τῆς τριημέρου Ταφῆς καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τήν θείαν εὐχαριστιακὴν

καί ἀναίμακτον θυσίαν, τῆς Ἡμῶν Μετριότητος προεξαρχούσης καί περιστοιχουμένης ὑπό τῆς χορείας τῶν τιμίων μελῶν τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, Ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱεροδιακόνων, συμπροσευχομένων Ἡμῖν εὐσεβῶν Χριστιανῶν ἐκ τοῦ δοκιμαζομένου εὐλαβοῦς ἡμῶν ποιμνίου.

Προσέτι δέ, ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον δοξολογίαν τῷ Ἀγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ ἐπὶ τοῖς, τῇ ἐπωνύμῳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοφίλου, ἀγομένοις σεπτοῖς Ἡμῶν ὀνομαστηρίοις καί εὐλογήσαμεν τόν Σωτῆρα Χριστόν· «Τοῦτον μέν γάρ υἱόν ὄντα τοῦ Θεοῦ προσκυνοῦμεν, τούς δέ μάρτυρας ὡς μαθητάς καί μιμητάς τοῦ Κυρίου ἀγαπῶμεν ἀξίως ἕνεκα εὐνοίας ἀνυπερβλήτου τῆς εἰς τόν ἴδιον βασιλέα καί διδάσκαλον»· ὡς λέγει ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Πολύκαρπος Σμύρνης.

Δέον ὅπως ἐπισημάνωμεν, ὅτι ἡ σημερινή ἐορτή τοῦ ἁγίου Θεοφίλου τοῦ συμμάρτυρος τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα δέν ἀφορᾷ εἰς τήν Ἡμετέραν Μετριότητα μόνον, ἀλλά κυρίως εἰς τόν Ἀποστολικόν Θρόνον Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ἀφ' ἑνός καί τόν θεόσδοτον θεσμόν τῆς Μιάς, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τοῦ σώματος, δηλονότι τοῦ Χριστοῦ ἀφ' ἑτέρου.

Διό καί ἔκκλησιν ποιούμεθα πρός πάντας τούς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς ἡμῶν, τούς τιμίους Προκαθημένους τῶν κατὰ τόπων ἁγίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἵνα ἀπό κοινοῦ ἐργασθῶμεν διὰ τήν ἀποκατάστασιν τῆς κοινωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ τό παράγγελμα τοῦ θείου Παύλου, «σπουδάζοντες τηρεῖν τήν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Ἐφ. 4,3), ἀλλά καί κατὰ τήν φωνήν τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου «παρακαλῶ ὑπέρ Χριστοῦ, μή ἐπιτρέψητε διασχισθῆναι τά μέλη τοῦ Χριστοῦ, μηδέ τοῖς προλήμμασι (τάς προκαταλήψεις) πιστεύσητε, ἀλλά τήν τοῦ Κυρίου εἰρήνην προτιμήσατε».

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ἐκλήθημεν καί ἡμεῖς ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, «εἰς τήν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς, δηλονότι τῆς εἰρήνης, τῆς δοθείσης ἡμῖν ὑπό τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (πρβλ. Β΄ Κορ. 5,18). Ταύτην τήν τοῦ Κυρίου εἰρήνην καί καταλλαγὴν ζητήσωμεν καί διώξωμεν, ἰδιαιτέρως κατὰ τό εὐλογημένον στάδιον τῆς νηστείας τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἵνα ταῖς πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας σύν ταῖς ἱκεσίαις τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καί τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, ἀξιωθῶμεν καταντῆσαι ἐν μετανοίᾳ καί εἰρήνῃ εἰς τήν λαμπρόφωρον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τούς συμπροσευχηθέντας Ἡμῖν καί τούς τιμήσαντας τήν ἐόρτιον ταύτην μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων, δύναμιν τήν ἐξ ὕψους, τήν δωρεάν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τήν χάριν τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου, «ὑπομονήν, ἥτις κατεργάζεται δοκιμήν, ἡ δέ δοκιμή ἐλπίδα» (πρβλ. Ρωμ.

5,4-5), έκφράζοντες θερμάς εύχαριστίας καί πρὸς τοὺς προσφωνήσαντας Ἡμᾶς, τὸν Γέροντα Ἀρχιγραμματέα, Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τὸν Ἐκλαμπρότατον Γενικόν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριον Ἀγγελοσόπουλον, τὸν Πρέσβυν τῆς Ρωσίας εἰς τό Ἰσραήλ κ. Ἀνατόλι Βικτόρωφ, τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Βασσιανόν, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τὸν Ὁσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Θεόφιλον, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Διοκαιοσαρείας κ. Βενέδικτον, ὁμιλήσαντα ἐκ μέρους τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Βηθλεέμ, τὸν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Beersheba καί τῆς Κοινότητος τῆς Χάϊφας καί τοῦ Ρωσοφώνου ἡμῶν ποιμνίου, τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἰγνάτιον ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου εἰς Μπετζάλλαν καί Μπετσαχούρ, τὸν Αἰδεσιμώτατον π. Φάραχ Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τὸν κ. Γιοῦσεφ Νάσσερ ὁμιλήσαντα ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος τοῦ Κούφρ-Σμέα, τὸν Πρεσβύτερον π. Σταῦρον Ἀράνκη ὁμιλήσαντα ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος Μπιρζέτ, τήν κ. Παναγιώταν Καφετζῆ ὁμιλήσαντα ἐκ μέρους τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, καί ἅπαντας τοὺς μετασχόντας εἰς τὸν ἑορτασμόν τοῦτον.

Εἰς ὑγιείαν πάντων ὑμῶν!»

Μετά τὴν δεξίωση ἀκολούθησε μοναστηριακὴ εὐόρτια τράπεζα.

Περισσότερες φωτογραφίες:

